

130*

Προικοσύμφωνο

φ. 78^Γ

/ + Φ 79

/ [+ Εἰς τὸ] ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος Πατῆρ, Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνευμάτου καὶ τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης / [ἡμῶν] Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀμήν. 1681/ Ἀπριλίου 8/ εἰς τὸ σπίτιν τοῦ κυρ Μιχαλῆ / [Φωτει]νοπούλου ἐδῶ παρὼν ἡ κερά Μαρία θυγάτηρ ποτὲ κύρ Ἰωάννη Παληοῦ πρεζεντάρων / τας ἓνα ἀβαντάριο ὅπου ἔκαμε ἡ αὐτὴν κερά Μαρία τῆς ἀδελφῆς της τῆς κερά Φλουρέν / τζας καμωμένον ἀπὸ τοὺς 1680/Ἰουνίου 3/ ὑπὸ χειρὸς τοῦ εὐλαβεστάτου παπᾶ κυρ Νικολάου Πα / ξιμάδην καὶ ἐπειδὴ καὶ νὰ εἶναι ἀμαρτύρητον θέλαιν ἡ ἄνων εἰρη- μένην κερά Μαρία καὶ βάνει / τα διὰ γράφου εἰς τὴν μάννα τῆς καντζηλλαρίας μας διὰ νὰ εἶναι στερεά, βέβαια καὶ ἀχάλα / στα τὰ ὅσαν τῆς ἔταξεν καὶ ἐν μπρώτοις τῆς δίνειν τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου / καὶ τὴν ἐδι- κήν της καὶ τῶν μακαρίτων τῶν γονέων τος, ἔπειτα εἰκόνες τρεῖς ἦτοιν τὸν σπίτιν ὁποῦ κά / θου μέσα τὴν σήμερον ἐδικόν της καὶ τρεῖς σπιτότοπους ἔχοντας καὶ ἐννέα τράβες καὶ ἐπὶλοιπες ὄρδι / νιες κασέλες ὀκτὼ οἱ τέσσερις καρένιες καὶ σκάνιο ἓνα πέντε ζευγάρια σεντόνια καὶ τέσσερις / κουρτοῦνες τέσσερα ζευγάρια μαζε- λάρια δύο παπλώματα ἓνα καμουχένιον καὶ ἓνα γεράνιον ἔ / να πευκὴν τρία ταβλο- μάντηλα δύο τιλάρια δώδεκα προσκεφαλάδες, δέκα πουκάμισαν τῆς / κασέλας, δέκα σπαλέτα, ἑφτά φουστάνια, τρεῖς καμιζόλες ἡ μία παγονάτζαν καὶ ἡ ἄλλη κόκκινη / καὶ ἡ ἄλλη ὀρμίζην μὲ τὸν μποδόγυρον, τρία ζευγάρια μπουστονμπράτζολα τὸ ἓνα μπροκάδα καὶ τὸ / ἄλλον μπλεκτίνα καὶ τὸ ἄλλο βελούδο καὶ οἱ τρεῖς φορεσὲς μὲ ἀργυρὲς μαγέτες, ἔξιν μπόλιες μία / κολλαῖνα φαναράτην, ἓνα μονοκούκιν, ἓνα χαρ- χάνι καὶ καδενετάκια τέσσερα ζευγάρια σκο / λαρίκια τὰ δύο ζευγάρια βενετικά καὶ τὸ ἄλλο ζευγάριν πολίτικα μέτρια κουκκιὰ μαργαριτά / ριν καὶ τὸ ἄλλον μονό- κουκκα καὶ πέντε κομμάτια δακτυλίδια τὰ δύο βουλωτήρια καὶ μία κούπα ἀρ / γυρὴ καὶ δύο χαρανιὰ καὶ δύο κρασοβούτζια καὶ μία μεντζάνα, πέντε ντουζίνες πιάτα πλά / δενα φίνα, ἀκόμα καὶ ἓνα κομμάτιν ἀμπέλι στὰ Καλαμούδια σύνμπλιο τοῦ μισέρ Ἀθανάσην Μηνι / άτην, ἀκόμην καὶ ἓνα κομμάτιν λιβάδιν στὴν κεράν Μεγά- λην, ἀκόμην καὶ ἓνα κομμάτιν συκογύριν στὰν / Ζίρια μὲ ἀμπέλι μέσαν, ἀκόμα ἓνα κομμάτιν χωράφιν στὴ Στελίδα κάνοντας καὶ κοντετζιὸν ἡ κε / ρὰ Μαρία ὅτιν εἰ

* Ἡ πράξις αὕτη δημοσιεύθηκε ἀπὸ τὸν Ἰ. Βι σ β ί ζ η. Τινὰ... κ.λπ. ὁ.π., σ. 87.

μὲν καὶ ταιριάζου μὲ τὴν ἀδελφὴν τῆς καὶ κάθονται μαζὶν ἰδὲν καλῶς εἰ δὲ καὶ
δὲν / κονφάρουν καὶ κάττειν χώριαν τῆς νὰ τρώγην τὰ ἐμισάν τῆς ἀπὸ τὸ λειβάδιν
καὶ ἀπὸ τὸ ἀμπέλιν ἕως / φόρου ζωῆς τῆς καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τῆς πάλι νὰ εἶναι
τῆς ἀδελφῆς τῆς ἀκόμην καὶ ὅ,τι μισαρία ὅ / που νὰ χρειάζεται μία νοικοκυρά,
ἀκόμα λέγειν ἡ κερά Μαρία ὅτιν ξεχὸς ἀπ' ὅ,τιν τῆς τάζειν ἄνωθεν / πάλι ὅ,τιν τῆς
εὐρίσκονται καὶ ἔχειν μέσαν εἰς τὸ σπίτιν ὅλα νὰ εἶναι τῆς ἀδελφῆς τῆς τῆς κερά
Φλου / ρέντζας ἐδῶ παρὼν καὶ ὁ κυρ Μιχελῆς ὁ γαμπρὸς ὁ ἄνδρας τῆν ἄνωθεν κερά
Φλουρέντζας / καὶ στέργειν καὶ ἀτζετάρειν τὸ παρὸν προικοχάρτιν μένοντας κοντέντοι
καὶ ἀνεπαμένα τὰ αὐ / τὰ μέρην καὶ τὰ ἐξῆς παρακαλώντας καὶ ἀξιοπίστους μάρ-
τυρες οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς των.

/ —Νικόλαος ἱερεὺς ὁ Παξιμάδης μαρτυρῶ —

/ —Γιάκουμος Γριμπιᾶς μαρτυρῶ

/ —Μικὲς Κουμελᾶς μαρτυρῶ διὰ χειρὸς ἐμοῦ Νικολάου ἱερέως Παξιμάδη —

/ —Μιχελῆς Φωτεινόπουλος μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε.

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

131

Συνυποσχετικό

φ. 78v

/ Φ 79

ἐβγαλμένο [...]

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681 / ἐν μηνὶ Ἀπριλίου 12 / ἐπειδὴ
καὶ νὰ [εὐρίσκεται] / κάποια διαφορὰ ἀνάμεσαν τὸ μαστρὸ Δημήτρη Νταμπάκην
υἱὸν τοῦ ποτὲ [μαστρὸ Θεό] / φιλου καὶ κύρ Ἰάκωβον Πετρίτην ἀπάνων εἰσὲ κά-
ποια τορνέσια ὅπου ὁ ἄνωθεν μα[στρὸ] / Δημήτρης εἶχε παρμένα ἀπὸ τὸν μποτὲ
μαστρὸν Ἀγουστῆν Φικᾶ καθὼς διαλαβάνειν τὸ [σκριτό] / ὅπου ἔχουσιν ἀνάμεσόν
τος καμωμένον τώριν ἐπειδὴν καὶ ὁ ἄνωθεν κύρ Ἰάκωβος [...] / ἔλαβεν τὴν ἀδελφὴν
τοῦ εἰρημένου ποτὲ μαστρ' Ἀγουστῆν εἰς γυναῖκαν του τοῦ ἐπρου[.] / τάχθησαν τὰ
ἄνωθεν τορνέσια εἰς πουργίν του διὰ τοῦτον γυρεύοντάς τα τὰ [.....] / τορνέσια ἀπὸ
τὸν ἄνωθεν μαστρὸ Δημήτριο ὡς διαλαβάνει τὸ γράμμα του τοῦ ἁ / πηλογᾶται ὁ
ἄνωθεν μαστρὸ Δημήτρης καὶ λέγειν του ὅτι πὼς ἔχειν δοσμένα / ἀπὸ τὰ αὐτὰ τορ-
νέσια τῆς πεθερᾶς τοῦ ἄνωθεν κύρ Ἰακώβου τῆς κερά Σο / φίας ἡ δὲν κερά Σονφία
ἐναντιᾶται καὶ λέγειν πὼς δὲν εἶναι ὡς λέγειν / ὁ μαστρὸ Δημήτρης ἀλλὰ εἶναι
λιγότερα ὅσα λέγειν πὼς τῆς ἔχειν δοσμένα /. Διὰ τοῦτον μὴν κονφάροντας ἀνά-